

(המשך מעמוד 17)

ליאונה, והשניה די.אם. אינטרנשיונל נאל, שכתובתה ברחוב 35 בניו יורק. תוך כדי ההליך הלך קלמנוביץ, כאמרו שיש לו עסקים אחרים. ההמחאות הופקדו, וכעבור שבוע הן אושרו. דוידסון משך 400 אלף דולר מן החשבון. לצורך פתיחת החשבונות, אגב, הציג דוידסון את רכוננו הסיארה ליאנו. ב־15 במאי קיבל קלמנוביץ,

המחאות מזוייפות, על סך כולל של שלושה מיליון דולר, שנגי נבר. הבנק בצפון קרוליינה התלונן, והוגשה לבית-הדין משפט שם בקשה לעצור את קלמנוביץ, דוידסון ובר קטץ, שנכחו בעת פתיחת החשבון. השלושה נעצרו — ברקטץ בקאן ושני האחרים בלונדון. קלמנוביץ לקח עורכי-דין טובים, שאמרו לו שלפי החוק הבריטי בקשה להסגרה גורמת למעצר המבוקשים ל-

בהיפוך בנק בפרנקפורט. אחרים אומרים כי אשתו ביקשה מעורך-הדין אליהו מירון, פרקליטו של לאנדשאמפ, שקיבל ביטחונות להבטחת התשלומים של קלמנוביץ, לשחרר חלק מהם, כדי לאפשר את גיוס חצי מיליון ה"ש". הכסף הופקר, קלמנוביץ יצא בערב בות. לדבריו ערך חקירות, שגילו כי ביתר ההמחאות של מריל לינג' קנו שעוני-רוקס בניו יורק. סימתי את השיחות עם קלמנוביץ.

קלמנוביץ במסיבה בחברת לי מנגוסה, מברטוצ'יאנה עורכי-דין טובים

ששהה בסיארה-ליאונה, טלקס מדויד'סון, שאמר כי מנהל הבנק הקפיא את הכספים. מכיוון שקלמנוביץ הביאו אליו — אולי יתערב? קלמנוביץ הגיע כעבור יומיים ללונדון, וגילה שהגיע מיברק לסניף הבנק, המורה לו להקפיא את הכספים, שכן ההמחאות אושרו בטעות. מנהל-הסניף המבוהל איתר את ברקטץ, שאיתר את קלמנוביץ. דוידסון, בסיוע קלמנוביץ, לקח עורכי-דין, מומחה לעסקי-בנקים, כדי להפשיר את הכסף. זה טס להנהלת נשיונאל רפבליק בפאריס. שם התברר לו כי ההמחאות הן מזוייפות, אינן של מריל לינג'י, והן חלק מסידרה של 51

60 יום, לפני התחלת הדיון בה. קלמנוביץ הפעיל קשרים, השיג את התיק מבית-המשפט בצפון-קרוליינה, הצטייד במיסמכים כמו מיכתב של היועץ המישפטי של נשיונאל רפב" ליק בנק במונטה-קארלו, הקובע כי קלמנוביץ אין לו כל קשר או אינטרס בחשבון-הבנק שנפתח. השופט התרשם מהמיסמך ומטיעוני קלמנוביץ כי כל חטאו הוא כסיוע לחבר, והסכים לשחררו בערבות של חצי מיליון ל"ש".

קלמנוביץ נעלם
קלמנוביץ טוען כי אשתו הוציאה את הכסף מחשבון שיש לו

סיכמנו שבשובי מניו-יורק כעבור שבוע, ניפגש שוב. בניו-יורק בדקתי את הבתרי בת של חברת די.אם. אינטרנשיונל. אין שום דבר כזה. גם אנשי האה"בי-איי, שעיתים שוחחתי אישרו כי הבתובת בדויה. חזרתי ללונדון וניגשתי לדירתו של קלמנוביץ. אשה זרה טענה שהיא עבר לפני כמה ימים למקום לאידוע.

האם יתייצב לפני בית-המשפט ויסתכן בהסגרה לאמריקה, או שיפסיד חצי מיליון ל"ש ויסע לאן שהוא? מה שלא יהיה, ברור כי זהו רק עוד פרק נוסף בחייו של העולה הצעיר מליטא.

מריבת הסניגורים

(המשך מעמוד 35) והטלוויזיה, על המצב החדש בהגנה ועל שלילת בכורתו של או'קונור.

לא השיג חומר

אשר הוכרז על גפרה של חודש במישפט, כדי להכין את עדותו של המיאניוק, נראה היה כי הצוות עומד להיפרד. גם או'קונור הרגיש כנראה כי מצבו רועע, והוא החליט להישאר בארץ ולא לנצל את חודש החופשה כדי לראות את מישפחתו. לעומת זאת נסעו עורכי-הדין שפטל וגיל לקליבלנד, אוהיו, מקום מגורי מישפחת דמיאניוק, וערכו שם פגישה רבת-משתתפים כדי לקבוע את גורל הסניגוריה. יחד איתם ישבו שם כל בני מישפחת דמיאניוק וכן עורכי-הדין האמריקני ג'ון ברודלי, העומד להצטרף לצוות-ההגנה במקום או'קונור. בפגישה זו הוחלט לפטר את או'קונור.

בשבועות האחרונים התברר לבני-המישפחה שיש עוד חומר רב במטה החקירה בארצות-הברית, היכול לעזור לדמיאניוק, כדי להשיג את החומר הזה הגיש ברודלי בקשות לבית-המשפט האמריקאי וקיבל את החומר. בעת הגשת הבקשות הללו התגלה לבני המישפחה, לדבריהם, כי או'קונור לא ניהל את התיק בארצות-הברית בני עילות מספקות ולא ראג להשגת כל החומר, שיכול היה להיות בידי ההגנה כבר לפני שנים אחדות.

פיטוריו של או'קונור מהתיק עוררו עניין רב גם בארצות-הברית. או'קונור ערך ביום הראשון השבוע מסיבת-עיתונאים בירושלים, והכריז כי כתב הפיטורין אינו תקף, מכיוון שדמיאניוק לא ידע ולא הבין על מה הוא חותם. הוא הבטיח לגלות ביום הרביעי לבית-המשפט על קשריו של עורך-הדין שפטל עם אנשי-התביעה. בעיקבות הצהרות אלה ראינו רשת הטלוויזיה האמריקאית אן-בי-סי את שפטל, וביקשה ממנו להבין מדוע פוטר או'קונור.

שפטל סירב לומר מילה נגד עמיתו להגנה ויריבו כיום. הוא אמר כי לדעתו אין זה הולם עורך-דין מכובד להשמיץ את רעהו, והוא אינו עומד לעשות זאת. אם אתם רוצים לדעת מדוע פוטר או'קונור, תפנו בכקשה לדמיאניוק, שפיטר אותו, והוא יסביר לכם את הסיבות.

גם לחילוקי-הדעות המישפטיים בתיק סירב שפטל להתייחס, מכיוון שלדעתו הדבר עלול לפגוע במהלך ההגנה על הלקוח.

הווי

ידיאו זה לא הכל

לוד גילתה הנהלת המכס, כי שלושת הפריטים המועדפים לה הברחה, עימם נתפסים ישראלים הד חוזרים ממסעותיהם בחו"ל, כאשר הם עוברים במסלול הירוק (אין על מה להצהיר) כנמלה-התעופה בניגוריון, כי בקש להימנע בכך מתשלום מכס, הם מכשירי ויריאו, גלאי מכ"ם מישטרתי בכבישים וטלפוני לחצנים, גילוי שלא תאם את העדפותיו האישיות של נוסע חוזר אחד שעבר במסלול הירוק ומשני עצר נתגלו במיוודותו 50 חליפות, 50 זוגות מיכנסיים ו־50 חולצות.

הישמרו מן השם

ירושלים פסק הרב הראשי לישראל, כי מן הראוי לבעלי שמות פרטיים מסויימים, הלקוחים מן התנ"ך, ושנושאים הראשונים נחשבים כהלכה היהודית לרשעים, להחליפם בשמות אחרים, כדוגמת השמות אבשלום (שמרד ברויד אביו); איזבל (הארורה), בת מלך צידון ואשת אחאב מלך ישראל; נמרוד (גיבור-ציד, נינו של נוח, ללא סיבה מיוחדת) ועומרי (מלך יש"ראל, ויעש הרע בעיני ה').

צחצוח צהוב

תל-אביב הציעה חברת ינוא מיכר מלאים, אותם היא יכולה לספק מ־84 ארצות שונות, והכוללים, בין היתר: 5000 גלאי שטרות כסף מזוייפים; 8896 מיכרשות-שיניים תוצרת סין; 56 אלף קרטונים של מטליות לחות לרענון הפנים; 57 אלף חבילות קשים ציכעוניים לשתיה, בעלי מפרקי-כיפוף, ומיליון 265 אלף רוכסנים מאלומיניום, ניילון, ניקל ונחושת.

נשר של נייד

רמלה דירג מנהל מיפעל מיח"ז וורנייר מקומי את תצורת הנייר של הישראלי הממוצע (80 קילוגרם לשנה), שהיא הרבה מעבר לזאת שבי אפריקה (שישה קילוגרם לנפש, לשי נה); באסיה (15 קילוגרם); כאמריקה הדרומית (25 קילוגרם) וכמעט זהה לזאת שבאירופה (81 קילוגרם לנפש, לשנה).

לבגלי עסקים וסוחרים
נפיון קיץ
בנק המזרחי